Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

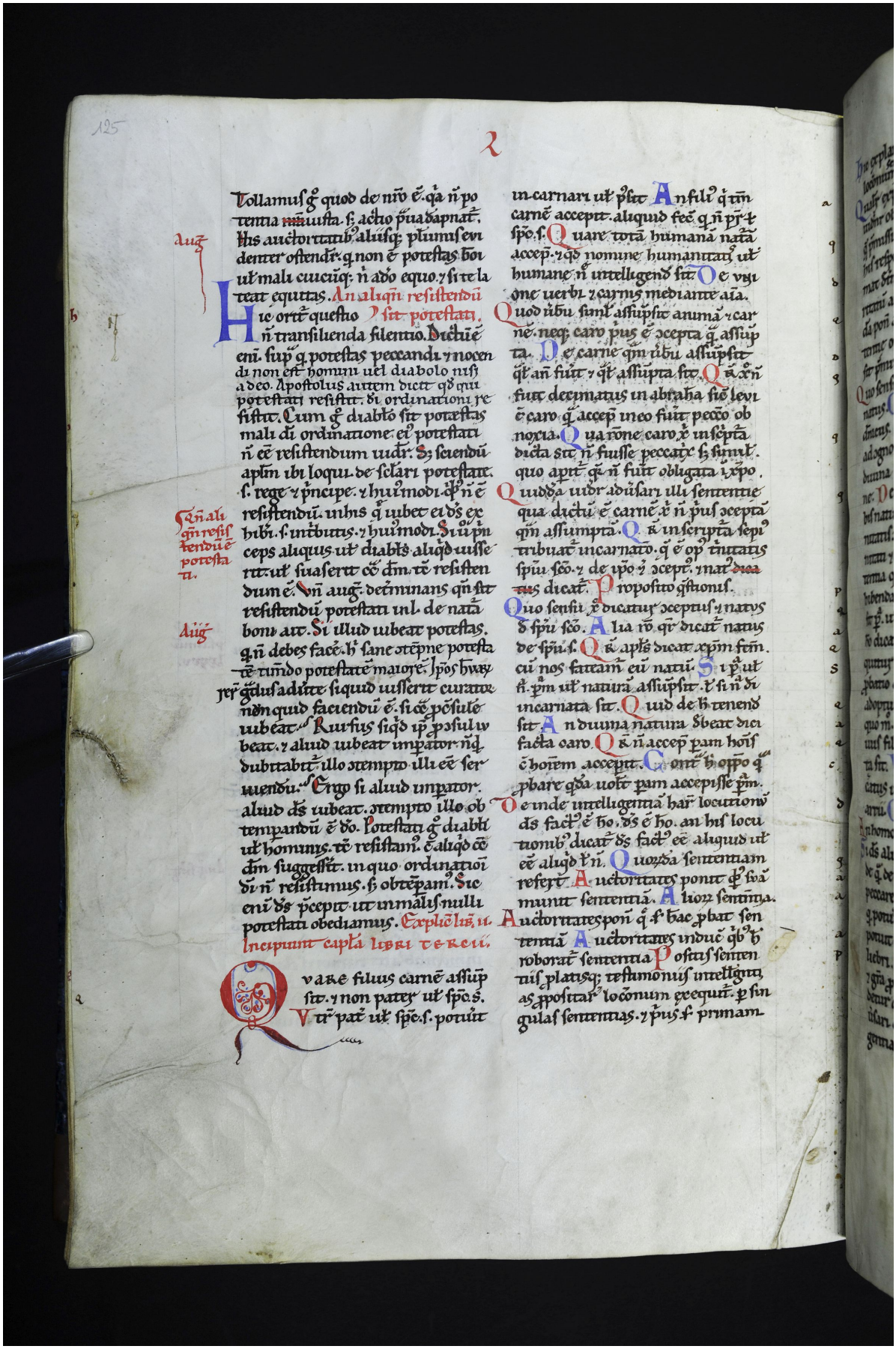

125

Tollamus g̃ quod de nīo ē. q̃a ñ potestas mānsuta. s. actio p̃uadapnat. his auctoritatib̃ aliisq̃ plurimis evidenter ostendit. q. non ē potestas bōi ut mali cuiciūq̃. ñ ado equo. ⁊ si ne la treat equitas. An aliq̃n resistendū sit potestati. Hic orit̃ questio ⁊ ñ transilienda silentio. Dictū ē enī. sup̃ q. potestas peccandi ⁊ nocendi non est hominū uel diabolo nisi a deo. Apostolus autem dicit q̃d qui potestati resistit. ōi ordinationi ꝛesistit. Cum g̃ diabl̃o sit potestas mali di ordinatione. ei potestati ñ ē resistendum uidt̃. S; sciendū aplm ibi loqui de sclari potestate. s. rege ⁊ pncipe. ⁊ huiūmodi. q̃ ñ ē resistendū. uibis q̃ iubet et ds ex hibit. s. uitbutis. ⁊ huiūmodi. Si ū pnceps aliquis ut diabls aliq̃d iusserit ut suaserit cōtra dm. tē resistendum ē. Vnde aug. determinans q̃n sit resistendū potestati uel. de natā boni aut. Si illud iubeat potestas. q. ñ debes facere. h̄ sane ꝛtēpne potestatē tūndo potestate maiorē. Ipos hwy ꝛer g̃dus adūte siquid iusserit curatore nōn quid faciendū ē. sicē p̃sulē iubeat. Rufus siq̃d ip̃ p̃sul iubeat. ⁊ aliud iubeat impator. ñq. dubitabit̃ illo ꝛtempto illi ē seruiendū. Ergo si aliud impator. aliud ds iubeat. ꝛtempto illo obtempandū ē do. potestati q̃ diabli ut hominis. tē resistam. ē aliq̃d cōtra dm suggesit̃. in quo ordinationi di ñ resistimus. s. obtēpam. Sic enī ds p̃cepit ut in malis nulli potestati obediamus. Explicit liber. ii. Incipiunt capitā libri tertii.

Aug

Ñ aliq̃n resistendū ē potestati.

Aug

Quare filius carnē assup̃sit. ⁊ non pater ut spō. s. Vtq̃ pat̃ ut spē. s. potuit in carnari ut p̃sit. Anfilius q̃ tūc carnē acceptit. aliquid fecē q. ñ pt̃ ⁊ spō. s. Quare tota humana natā accep̃. ⁊ q̃d nomine humanitatis ut humane ñ intelligend̃ sit. De vnione uerbi ⁊ carnis mediante aīa. Quod ūbū simul assup̃sit anima ⁊ carnē. neq̃ caro pius ē accepta q̃ assup̃ta. De carne q̃n ūbū assup̃sit q̃t an fuit ⁊ q̃t assup̃ta sit. Q ā x̄ ñ fuit decimatus in abraha sicē levi ē caro q̃ accep̃ in eo fuit peccō obnoxia. Qua rōne caro x̄ insēpta dicta sit ñ fuisse peccatīe ⁊ fuit. quo aptē q̃ ñ fuit obligata ī xpo. Quidā uidt̃ adūsari illi sententie qua ductū ē carnē x̄ ñ pius accepta q̃n assumptā. Q ā in scrpta sepi tribuat incarnato. q̃ ē op̃ trinitatis spūs scō. ⁊ de ipo ⁊ accept̃. ⁊ nat̃ dicatur dicat̃. Proposito q̃stionis. Quo sensu x̄ dicatur accepius ⁊ natus d̃ spū scō. Alia rō. q̃r dicat̃ natus de spū. s. Q ā aplīs dicat. xpm fēm. cui nos faciam̄ eū natū. Si p̃ ut h̄. pm ut natura assup̃sit. t̄ si n̄ dī incarnata sit. Quid de h̄ tenend̃ sit. An duma natura d̃beat dici facta caro. Q ā ñ accep̃ pam hōis ē hoīem accepit. Contē h̄ oppo q̃ pbare q̃a uolt̃ pam accepisse p̃m. Deinde intelligentia harū locutionū ds fact̃ ē ho. ds ē ho. an his locutionib̃ dicat̃ ds fact̃ ē aliquid ut ē aliq̃d t̄ ñ. Quorda sententiam refert. Auctoritates ponit q̃ sua munit sententiā. Alior sententia. Auctoritates pōn q̃ ⁊ hac pbat sententiā. Auctoritates induc q̃b̃ h̄ roborat̃ sententia. Postis sententiis platisq̃ testimoniis intelligtias ꝛpositar̃ locōnum ꝛexequit̃. p̃ singulas sententias. ⁊ p̃ius ⁊ primam.